

va i Juventud Sandinista och MCN.

uppgift att bidra till att fler unga får kunskaper om sina rättigheter. Ungdomar i Nicaragua har sällan möjlighet till den typ av aktiviteter som oftast är självklara för oss som lever i väst. Det kan handla om att gå ut och ta en kaffe, äta en glass, ta en öl eller gå på bio. Marlon tror att detta påverkar unga mycket negativt och att det ofta är en orsak till missbruk och kriminalitet. Han lägger därför mycket av sin tid på att organisera kostnadsfria fester och idrottsevenemang där ungdomar kan delta.

Sprider information i Sverige

I april återvände vi till Sverige. Vi bär med oss många intryck och hoppas att vi fyller en viktig funktion för att sprida information om Nicaragua, och i förläggningen om utvecklingsländer generellt, om internationellt utvecklingssamarbete och globalisering. Framför allt vill vi visa på att den schablonbild av Nicaragua som målas upp i olika medier inte alltid stämmer.

Visst, vi blundar inte för att Nicaragua är ett fattigt och biståndsberoende land. Men vi vill också berätta om den sociala kampen. Om alla de unga människor som arbetar för ett rättvisare, hälsosammare och mer jämlikt liv och samhälle. Om hoppfulla människor som tar ett socialt ansvar i ett postrevolutionärt land ärrat av krig och fattigdom. Med en sittande nyliberal regering och svårösta politiska, sociala och ekonomiska problem, går Nicaragua i november i år till parlamentsval. En chans för den unga befolkningen, för Indira, Karla, Xochilith, Yader, Marlon och alla de andra, att utöva sitt inflytande.

Text och bild:

Maria Bergerlind och Matthias Dieraeu

UBV-praktikanter 2006

Utgången av valet på Atlantkusten

Den 5 mars hölls val på den karibiska kusten. I valstriden deltog åtta politiska partier, varav två representerade indianerna i de autonoma regionerna, Yatama och Pamuc, medan resten var partier av mer traditionell karaktär såsom FSLN, PLC, ALN, CCN, APRE och MRS.

De politiska partierna hade olika förväntningar på valutgången. De nya uppstickarna, såsom den liberal-konservativa Montealegre-alliansen, såg det som en utmaning att över huvud taget få ledamöter i det regionala parlamentet, särskilt som de regionala valen på den karibiska kusten visar på ett mönster inför det nationella valet. Herty Lewites (ALN) förväntningar var lågt ställda eftersom alliansen nyligen bildats av reformistiska sandinister och medgav att de hittills inte hade haft mycket verksamhet på Atlantkusten.

För anhängarna till Arnoldo Alemán var den största förhoppningen att valet skulle vara en mätare inför det nationella valet som skulle visa att, trots kritiken mot Bushregimen, så skulle de liberala resa sig som segrare med fler ledamöter och absolut majoritet i de regionala parlamenten. För FSLN stod kampen mot de reformistiska sandinisterna där målet var att visa att Daniel Ortega fortsätter att ha majoriteten av sympatierna hos sandinisterna.

Valutgången i RAAN, den norra delen av karibiska kusten, blev att PLC fick 16 ledamöter, FSLN fick 16 ledamöter och Yatama fick 13 ledamöter. Här har en allians mellan FSLN och Yatama bildats. Målet för alliansen är att stärka autonomin, reformera regionens författning samt att förbättra situationen för indianbefolkningen genom att bland annat revision av egendomsgränserna. I RAAS i söder fick PLC 22 ledamöter, FSLN 11 ledamöter, Yatama 6 ledamöter och ALN (Montealegre-alliansen) 6 ledamöter. Det är troligt att en allians mellan FSLN, Yatama och ALN bildas som då får 23 mandat. Ett mandat mer är således tillräckligt för att bilda majoritetsstyre.

En ledamot som tillhör PLC har tillkännaggett att han kommer stödja en sådan allians.

Ouppdaterad röstlängd

Det som nu diskuteras av den nationella valmyndigheten och som kan komma att bli ett allvarligt problem i det nationella valet är avfolkningen av valkretsar. I dagsläget har redan tusentals emigrerat, dött, flyttat och detta innebär en stor förändring av de som är inskrivna som röstberättigade. Systemet ger alltså ingen sann bild av de röstberättigade som verkligen existerar eller var dessa bor. Det är dock i nuläget det enda sättet att mäta hur många av de röstberättigade som inte går och röstar. De karibiska valen visade att 55 procent inte utnyttjade sin rösträtt, vilket var något lägre än kommunvalen där 60 procent inte röstade men något högre än förra regionvalet där 50 procent inte röstade. Valdeltagandet är alltså, med svenska mått mätt, lågt men samtidigt är röstlängderna minst sagt i behov av uppdatering.

Valets vinnare

De främsta vinnarna i valet blev PLC, som fick fler mandat än i förra valet, och Montealegre-alliansen som genom att vara en ny kapitalistisk uppstickare lyckades få sex mandat i södra regionen, vilket gör dem till en kraft att räkna med för de andra partierna när de bildar den nya regionala parlamentet. Förlovarna är invånarna på Atlantkusten eftersom det inte diskuterades någon agenda för det civila samhället och de särskilda intressena för de etniska grupperna som bor på den karibiska kusten. På grund av detta har dessa frågor hamnat utanför valmanifesten som de nu valda partierna gick till val på.

Majoriteten av de politiska partierna, särskilt de med nationell prägel, är inte intresserade av att lösa de problem som finns på Atlantkusten och de nyvalda är fast i den nyliberala politik som förs av det nationella parlamentet som, när de planerar sina utvecklingsstrategier, inte bryr sig om de intressen som finns på Atlantkusten. För invånarna där återstår endast att hoppas på de löften kandidaterna till det nationella parlamentet ger, lyssna på dem, och kämpa för att även de själva, invånarna på Atlantkusten, ska bli hörda.

Erich Chavarría

SOME RIGHTS RESERVED

This work is licensed under the Creative Commons Attribution-NonCommercial-No Derivative Works 2.5 Sweden License. To view a copy of this license, visit creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/